

नचैवं स्यात्तत्र भगवत्प्राप्त्याह एवं संदर्शितेति सेश्वरमिदं विश्वं यस्य वशे यदधीनमित्यर्थः ॥ १९ ॥ भगवत्प्राप्त्याह मन्त्रेऽपि भक्तकालभेदे इदं त्वतिचित्रमिति सरोमांचितमाह नेममिति विरिच्यः पुत्रोऽपि भवः स्वात्माऽपि श्रीर्जायाऽपि ॥ २० ॥ फलितमाह नायमिति देहिनां देहाभिमानिनां तापसादीनां ज्ञानिनां निवृत्ताभिमानानामपीति ॥ २१ ॥ भक्तैर्बद्धस्याप्यन्यमोचकत्वमाह कृष्णस्त्विति ॥ २२ ॥ २३ ॥ इ० भा० द० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ७३ ॥

एवं संदर्शिताद्यंगहरिणा भृत्यवश्यता ॥ स्ववशेनापि कृष्णेन यस्येदं सेश्वरं वशे ॥ १९ ॥ नेमं विरिच्यो न भवो न श्रीरप्यंगसंश्रया ॥ प्रसादं लेभिरे गोपीयत्तत्प्रापविमुक्तिदात् ॥ २० ॥ नायं सुखापो भगवान्देहिनां गोपिकासुतः ॥ ज्ञानिनां चात्मभूतानां यथा भक्तिमतामिह ॥ २१ ॥ कृष्णस्तु गृहकृत्येषु व्यग्रायां मातरि प्रभुः ॥ अद्राक्षीदर्जुनौ पूर्वगुह्यकौ धनदात्मजौ ॥ २२ ॥ पुरानारदशापेन वृक्षतां प्रापितौ मदात् ॥ नलकूबरमणिग्रीवाविति ख्यातौ श्रियाऽन्वितौ ॥ २३ ॥ इ० भा० द० गोपीप्रसादो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ७३ ॥ ७३ ॥

राजोवाच कथ्यतां भगवन्नेतत्तयोः शापस्य कारणम् ॥ यत्तद्विगर्हितं कर्म येन वा देवर्षेस्तमः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच रुद्रस्यानुचरौ भूत्वा सुहृदौ धनदात्मजौ ॥ कैलासोपवने रम्ये मंदाकिन्यां मदोत्कटौ ॥ २ ॥ वारुणीं मदिरां पीत्वा मदाघूर्णितलोचनौ ॥ स्त्रीजनैरनुगायद्भिश्चैरतुःपुष्पितेवने ॥ ३ ॥ अंतःप्रविश्य गंगायामं भोजवनराजिनि ॥ चिक्रीडतुर्युवतिभिर्गजाविवकरेणुभिः ॥ ४ ॥ यहच्छ्रुत्वा च देवर्षिर्भगवांस्तत्र कौरव ॥ अपश्यन् नारदो देवोक्षीबाणौ समबुध्यत ॥ ५ ॥ तं दृष्ट्वा ब्रीडिता देव्यो विवस्त्राः शापशंकिताः ॥ वासांसि पर्यधुः शीघ्रं विवस्त्रौ नैव गुह्यकौ ॥ ६ ॥ तौ दृष्ट्वा मदिरामतौ श्रीमदांधौ सुरात्मजौ ॥ तयोरनुग्रहार्थाय शापं दास्यन्निदं जगौ ॥ ७ ॥

दशमेऽपातयद्भिग्नन्तरायमलार्जुनौ तत्र त्याभ्यां च देवाभ्यां कृष्णः स्तुत इतीर्यते ॥ १ ॥ यद्विगर्हितं कर्म येन वा देवर्षेर्भगवतोत्तमस्यापितमः क्रोधः तदेतत्कथ्यतामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ गंगायामंतर्मध्ये कथं भूते अंभोजानां वनानिते पाराजयः ताः विद्यन्ते यस्मिन् तस्मिन् ॥ ४ ॥ अपश्यत् दृष्ट्वा च क्षीबाणौ मत्तौ समबुध्यत ॥ ५ ॥ कुत इत्यत आहतं दृष्ट्वेति ॥ ६ ॥ अनुग्रहार्थाय अनुग्रहश्च मदनाशः अर्थश्च श्रीकृष्णदर्शनं तदर्थमिदं वक्ष्यमाणं न ह्यन्य इत्यादि ॥ ७ ॥